

17de Woord ter bemoediging DE VLEUGELS UITSLAAN

Zondag vierden wij het feest van de Gods Drie-eenheid. Ik schreef er al uitgebreid over in het meest recente nummer van de Nieuwsbrief van ons bisdom. Wij hoorden in het Evangelie de geweldige belofte van Jezus dat Hij bij ons zal zijn tot aan de voleinding van de wereld. Het is een bron van vreugde te weten dat Christus iedere dag met ons meegaat op weg naar de uiteindelijke ontmoeting met God van aangezicht tot aangezicht.

Tegelijk klonk ook de opdracht om uit te gaan en zoveel mogelijk mensen uit alle volkeren te maken tot leerlingen van de Heer. Met andere woorden: het Evangelie vraagt van ons een onbegrensde missionaire houding. Gelukkig lijkt dat maatschappelijk ook meer en meer mogelijk te worden. De regering is optimistisch over het verloop van de coronapandemie en wil in de loop van juni de vrijheidsbeperkingen versneld opheffen. Een en ander impliceert dat ook het kerkelijk leven meer ademruimte krijgt en wij de vleugels steeds meer kunnen gaan uitslaan.

Missie: evangelisatie en diaconie

Graag pleit ik voor een breed begrip van missie. Natuurlijk gaat het om in woord en daad te getuigen van Jezus. Als wij binnenkort meer vrijheid krijgen, vormt dat de eerste opdracht van iedere geloofsgemeenschap. De vreugde van onze vriendschap met Jezus laten zien en horen opdat anderen met ons mee gaan doen. Tegelijk impliceert missie naar mijn overtuiging ook diaconie. Leven met Jezus veronderstelt een bijzondere gevoeligheid voor de noden van de kleinen en kwetsbaren in onze samenleving. Een missionair-diaconale geloofsgemeenschap is beschikbaar voor de armen, de zieken en de eenzamen. Ik hoop dan ook dat de parochies niet alleen present zijn door liturgie en catechese, hoe belangrijk ook, maar evenzeer door een diaconale inzet in eigen dorp of wijk. Natuurlijk kunnen wij als katholieken, die leven binnen een wereldwijde Kerk, de noden van onze verre naasten niet vergeten. Met de woorden van paus Franciscus: laten wij niet onverschillig zijn maar solidair en barmhartig.

Kathedraallezing

Afgelopen vrijdag werd in de Sint Jan de jaarlijkse kathedraallezing gehouden voor mensen uit het openbaar bestuur en onze pastores. Professor Sophie van Bijsterveld hield een mooi en helder betoog over de relatie tussen Kerk en staat. Zij was vele jaren senator en is op dit moment hoogleraar aan de Radbouduniversiteit met het thema 'Kerk en staat' in haar leeropdracht. Er klonk een pleidooi voor zowel distantie als betrokkenheid. Distantie als het gaat om de eigen opdracht voor de overheid en het respecteren van de vrijheid van de Kerk. Maar tegelijk een hartelijke wederzijdse betrokkenheid als het gaat om de opbouw van onze samenleving en een versterking van de sociale cohesie. Juist dat laatste is voor een missionaire Kerk die de vleugels wil uitslaan een mooie opdracht. Wij zijn geroepen om de kostbare vrijheid van godsdienst zo optimaal mogelijk gestalte te geven maar altijd in het besef dat iedere vrijheid ook verantwoordelijkheid voor het geheel van de maatschappij betekent.

Priesterwijding

Afgelopen zaterdag mocht ik in de kathedraal tijdens een feestelijke Eucharistie Quinten Kerckhofs tot priester wijden. Wij lazen prachtige teksten uit de Heilige Schrift over de roeping van Jeremia. Maar ook over Christus als Hogepriester en als de goede Herder. Ik heb geprobeerd

om de Bijbelse wijsheid naar Quinten toe te vertalen. Hij mag priester zijn in verbondenheid met de priester Christus. En hij mag pastor zijn in verbondenheid met de goede herder Christus. Maar altijd in het besef dat wij leven van het ontvangen. Een priester is zelf bedelaar die bij Christus brood heeft gevonden. Iedere priester heeft het voorrecht om andere bedelaars naar dat voedsel te geleiden. Jaren geleden mocht ik mijn doctorstitel in de theologie behalen door een studie naar de theologie van de Zwitserse theoloog Eduard Thurneysen. Thurneysen geldt als een *theoloog van het Woord*. De rijkdom van Christus, als Gods Woord in mensengestalte, is nooit genoeg te peilen. Pastoraat is voor hem allereerst luisteren. Quinten heb ik per 1 juli benoemd tot kapelaan in Vught. Ik hoop dat hij steeds weer bereid is tot luisteren. Natuurlijk naar God maar ook naar de gelovigen van de parochie. Gods Geest heeft de parochianen al zoveel waarheid, goedheid en schoonheid laten ontdekken. In ieder geval betekent pastoraat in het Nederland van vandaag dat je niet over de hoofden van de mensen heen spreekt en preekt. Pastoraat wenst fijngevoeligheid voor de cultuur van vandaag. Het is belangrijk om de mensen op te zoeken waar zij staan. In onze dagen zijn zij vaak vol vragen en onzekerheid. Alleen als je dicht bij jouw mensen blijft, kun je hen als priester brengen naar het hart van het geloof: naar Christus en zijn Evangelie. Ik bid dat Quinten als beginnend priester die fijngevoeligheid verder mag ontwikkelen.

Dekens en priesterraad

In de afgelopen weken heb ik digitaal vergaderd met de dekens en de leden van onze Priesterraad. Wij spraken over de schade van de coronapandemie voor onze parochies, zowel financieel als pastoraal. Door de crisis hebben onze parochies minder inkomsten. Het is belangrijk om de financiële schade te beperken door te geldwerving te verbreden en te verdiepen. In de staf van het bisdom is afgesproken dat de parochies vanuit het diocees daarbij worden geholpen.

Wij moeten de vleugels ook uitslaan om de pastorale schade van de pandemie te beperken. Het bisdom zal bij pastores in de parochies maar ook bij onze diocesane dienstverleners ideeën verzamelen om het parochielevens, zeker vanaf september, weer op peil te brengen. Ik denk aan een hele reeks van activiteiten die kunnen helpen om de parochianen opnieuw te mobiliseren. Ik hoorde van de dekens en de leden van de Priesterraad al mooie gedachten over parochiefeesten en het presenteren van de parochie op de markt in dorp of wijk. Maar ook over initiatieven voor koren, jongeren en ouderen en voor gezinnen. Laten wij hopen dat op dit terrein honderd bloemen gaat bloeien.

Synode oktober 2023

Paus Franciscus heeft voor oktober 2023 een algemene bisschoppensynode in Rome gepland. Het zal gaan over de opdracht van de Kerk. Centrale thema's voor de synode zijn gemeenschap (*communio*), participatie en missie. Op weg naar de synode wil de paus in de gehele Kerk een synodaal proces op gang brengen om over deze thema's te spreken. In de eerste Romeinse documenten over de synode wordt gesproken over een brede consultatie van de gelovigen door het beantwoorden van vragenlijsten en het organiseren van ontmoetingen binnen ieder diocees. Het synodaal proces moet vanaf oktober van dit jaar starten. De komende maanden zullen wij in ons bisdom deze consultatie voorbereiden. Het is mijn bedoeling om op zondag 17 oktober het synodaal proces in het bisdom van 's-Hertogenbosch te starten met een feestelijke Eucharistie in de kathedraal. Wij zijn geroepen om een liefdevolle gemeenschap te zijn waarbij

allen die gedoopt zijn optimaal participeren en vanuit een missionaire houding aan hun christelijk leven gestalte geven. Ook op dit front mogen wij onze vleugels gaan uitslaan.

Mgr. dr. Gerard de Korte